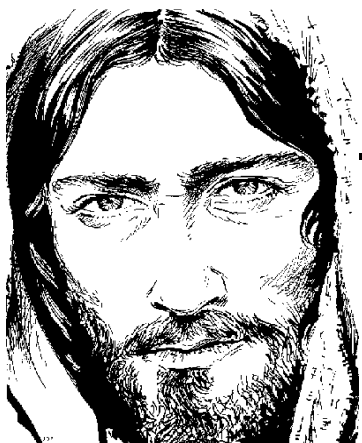

Farní věstník

BŘEZEN 2018

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XXVI, číslo 3

O postu a lese

Co má společného půst s lesem? Už jste někdy byli sami v noci v lese daleko od nejbližší vesnice či rušné cesty. Mě se to jednou podařilo, když jsem na poslední chvíli doplňoval podklady pro noční táborovou hru. Cestou na malý hřbitůvek, uprostřed lesa, jsem žasnul, jak je ten les plný života. V nočním tichu jsem byl najednou obklopen tolika zvuky, tolika známkami života. Ve svitu měsíce se mi podařilo zahlédnout i několik siluet obyvatel lesa. A děti, které v malých skupinkách zanedlouho procházeli tato místa, tvrdily, že les byl úplně

prázdný.

Možná neměli v lese to co já. Ticho a tmu, ve kterých vynikly všechny ty pestré zvuky nočního života lesa. Dost možná světlem svých baterek a neustálým hovorem zahnalý mnoho tvorů na útěk či do úkrytů.

Prožíváme nyní postní dobu, která je také příležitostí ke ztišení.

Nebojme se ticha a samoty možná právě v ní nově objevíme sami sebe i svět kolem nás. Vstoupit do nočního lesa i do postního ztišení vyžaduje jistou dávku odvahy. Buďme odvážní a nebojme se objevovat plnost a krásu života.

Odvahu ke vstupu do postního ztišení všem přeje

o. Josef Maincl

Bohoslužby v měsíci březnu 2018

So 3. 3. 2018	17:00	Jména Ježíš
Ne 4. 3. 2018	7:30	Jména Ježíš
	9:00	Jména Ježíš
	10:30	Matka Boží
So 10. 3. 2018	17:00	Jména Ježíš
Ne 11. 3. 2018	7:30	Jména Ježíš
	9:00	Jména Ježíš
	10:30	Matka Boží
So 17. 3. 2018	17:00	Jména Ježíš
Ne 18. 3. 2018	7:30	Jména Ježíš
	9:00	Jména Ježíš

So 24. 3. 2018
Ne 25. 3. 2018

Květná neděle

Čt 29. 3. 2018
Pá 30. 3. 2018
So 31. 3. 2018

Zelený čtvrtek
Velký pátek
Velikonoční vigilie

10:30 Matka Boží
17:00 Jména Ježíš
7:30 Jména Ježíš
9:00 sv. Jakub
10:30 Matka Boží
18:30 sv. Jakub
18:30 sv. Jakub
22:00 sv. Jakub

(bez záruky)

Kéž se nám podaří opravdu slavit!

Svého času jsem se vypravil za jedním známým knězem, abych ho poprosil o zpověď. Nebylo zbylí, vydal jsem se na cestu autem. Mezi farou a kostelem, kde jsem chtěl zaparkovat, byl na začátku uličky zákaz vjezdu s dodatkovou tabulkou: „Vjezd povolen pro účastníky církevních obřadů“. (*Malá poznámka stranou: ano, i takto lze řešit vjezd a parkování na ožehavých místech!*) Na chvíli jsem se zarazil, ale pak jsem si uvědomil, že se vlastně také jedu účastnit církevního obřadu: jedu slavit svátost smíření.

V těchto neobyčejných dnech a týdnech, v čase před Velikonocemi, v postní době mnozí tu po kratší, tu po delší pauze přistupujeme ke svátosti smíření. Rád bych vás, vážení a milí, povzbudil k tomu, aby se vám ji podařilo skutečně oslavit. Slavíme mši svatou, slavíme křest, slavíme svatbu – co nám brání slavit právě tuto svátost?

Jak na to?

Začneme především tím, že k této svátosti budeme jako ke slavnosti přistupovat. To znamená na prvním místě beze spěchu a bez veškeré snahy odbýt si to, ať už to máme za sebou. Já vím, ono to vypadá docela nepříjemně, když na sebe máme žalovat před úplně cizím člověkem – nebo naopak před člověkem až příliš dobře známým. „Tak tedy honem ať už to mám za sebou co nejrychleji – jako třeba návštěvu zubaře...“ Tohle přece ke svátosti nepatří!

Prvním krokem svátosti smíření je dobrá příprava. A ta zahrnuje především to, bez čeho je každá zpověď nemyslitelná a neplatná: litost. Zpovídáme se ne proto, že se to musí, ale proto, že se chceme smířit s Bohem – že chceme vyznat to, čeho je nám líto, protože jsme tím Boha zraňovali.

Možná by taky stálo za zamyšlení, čím se řídím, když „zpytuji svědomí“. Zkusme někdy vzít do ruky nejen Desatero přikázání, ale také Osmero blahoslavenství! Najdeme je v Matoušově evangeliu na začátku 5. kapitoly. A třeba nám mohou pomoci i tyto otázky:

- Kým je pro mě Bůh? Je pro mě „něco“, nebo „někdo“? Jak s ním mluvím? Jak ho oslovuji? Jak se to projevuje v mém životě? A jaké místo má v mém životě Písmo, Boží slovo? Najdu doma Bibli? Chytá mi prach kdesi na kredenci?
- Čím se řídí můj život? Soustředím se jen na to, abych nezhřešil, nebo aktivně hledám při-

ležitosti k tomu, abych vykonal něco dobrého? Jsem ochoten a schopen předpokládat dobré jednání a dobré úmysly i u druhých? Jak mluvím a smýšlím o druhých lidech? Zvláště o těch, kteří se ode mne liší řečí, národností, vyznáním, rasou, barvou pleti?

- Jak prožívám neděli? Je pro mě společná eucharistie radostným setkáním se Zmrtvýchvstalým? Vydávám se v neděli na nákupy? Dovolují personálu v hypermarketech, prodavačkám apod., aby také oslavil neděli, nebo jej nutím být mi k dispozici, kdykoli se mi zachce vyrazit do Tesca?

- Jak trávím svůj čas? Kolik ho věnuji druhým lidem – a kolik ho strávím s televizí, mobilním telefonem, počítačem...? A k čemu užívám internet? Jak se chovám na sociálních sítích? Jaké zprávy předávám a „lajkuji“? Nezapojil jsem se do šíření lži, pomluv, nenávisti, fake news? Nestahoval jsem hudbu, filmy, programy, které bych si mohl bez potíží legálně koupit?

- Co já a životní prostředí? Čím topím, co spaluji? Jsem ochoten třídit odpad? Jezdím všude autem, i když bych nemusel? A když se vydám na cesty, jak se chovám za volantem? Dodržuji předpisy? Nebo je silnice jen a jen moje? Parkuji tak, aby i ostatní měli kde parkovat? Respektuji ostatní účastníky provozu, ať už se pohybují autem, pěšky nebo na kole?

Jak začít?

Začněme znamením kříže – to má svůj hluboký smysl. Ve svátosti smíření stojíme pod Kristovým křížem a hledíme v duchu na Toho, který „dlužní úpis našich vin zcela zničil tím, že jej přibil na dřevo kříže“ (Kol 2,14). Dělejme proto znamení kříže se vši vážností a důstojností, klidnými pohyby, a pokud možno ne jen na jeden nádech.

Velmi důležitou roli hraje u každé svátosti Boží slovo, tedy Písmo svaté. Vždyť Bible je nejdůležitější liturgická kniha a bez ní – nebo alespoň bez pasáže z ní – by mělo být slavení svátostí vyloučeno.

I ve svátosti smíření má Slovo zaznít. Liturgické předpisy nechávají na iniciativě kněze, přečte-li na začátku společného slavení biblický úryvek – alespoň několik vět, alespoň pár slov. Popravdě řečeno, někdy k tomu coby kněz ani nedostanu příležitost – sotva se nadechnu, abych tak učinil, už na mě proudí přival informací o poslední zpovědi, věku a stavu kajícnicově... Nenechajme se, přátelé, připravit o Slovo. Nenechajme se oSlovit!

A když už jsme u těch praktických informací...

Já vím; kdysi dávno, když jste před prvním svatým přijímáním probírali průběh svátosti smíření, naučili jste se, že máte těmito informacemi začít. Už jste snad i trochu poporostli – už vám možná došlo, že v tomto případě nemusíte striktně dodržet určité pořadí. Nenechte se vyhodit z kontextu, když se vám třeba prohodí! „Naposledy jsem byl u zpovědi před... ne, vlastně: je mi tolik a tolik let...“ Věřte mi, prosím, že na životopisných údajích svátost smíření nestojí!

A taky nestojí na naprosto přesných formulacích ve vyznání hříchů. Víte, smyslem svátosti smíření není předvést knězi, jak umíte opsat, či dokonce nazpaměť se naučit „zpovědní zrcadlo“ – včetně některých jeho trošku zvláštních formulací. Nemusíte si tolik zakládat na „slohové dokonalosti“ svého vyznání.

Ovšem na druhou stranu...

...neodbyvejme to. „Však víte, pane faláři, pořád to samý...“ Nevím. Opravdu si nepamatuji poslední vyznání nikoho z těch, kdo mi svěří svoje provinění. Stejně jako si nejspíše nepamatuje váš praktický lékař všechno to, s čím jste se na něj posledně obrátili. A popravdě řečeno, zkuste si představit, co by vám asi lékař odpověděl, kdybyste mu řekli: „Nó, pane doktor, pořád mě něco bolí, však víte, nějak se necítím, jsou to holt léta. Je mi nějak divně, tak mi na to něco předepište a já zase

půjdu...“

Mluvte, prosím, tak, jako byste mluvili s přítelem. A nejde v tu chvíli vůbec o kněze: jde o Krista! Jemu přece vyznáváme, čím jsme ho zarmoutili, čím jsme přispěli k jeho ukřižování. On ví, čeho jsme se dopustili; je přece vševědoucí Bůh. Před ním si opravdu nemusíme na nic a na nikoho hrát, kvůli němu si nemusíme vymýšlet příliš šroubované a nepřirozené obraty, které bychom v normálním hovoru nepoužili. On dávno četl v našich srdcích...

A to platí i o závěrečných slovech: opravdu není nutné, aby se rýmovala. „Velice jich lituji a polepšení slibuji.“ Opravdu? Myslím to vážně? A kolikrát jsem to už sliboval? „Slibuji se polepšit a už více nehřešit.“ Přátelé, infinitiv s koncovkou „-ti“ ponechme historické literatuře a vzpomeňme si, že žijeme v 21. století!

K čemu vůbec vyznání?

Možná vás to taky napadlo. Jestli je Bůh vševědoucí, proč bych mu říkal, co už dávno ví? Nestačilo by obecné vyznání „zhřešil jsem“, tak jako třeba na začátku mše svaté?

Ze dvou dobrých důvodů. Jednak při přípravě na svátost smíření takto lépe poznám sama sebe. Povšimnu si, kde mě bota tlačí, kde potřebuji pomoc, uzdravení, posilu, kde mám sám napřít všechny síly; a pochopím, že bez Boží pomoci to sám sotva dokážu.

Ten druhý důvod je vděčnost. Projdu-li si v duchu onen seznam provinění, mohu si u každé položky říci: i toto mi Bůh odpouští. Každá „položka“ je důvod k vděčnosti, důvod k lásce. „Komu se málo odpouští, málo miluje.“ (Lk 7,47)

Nejlepší nakonec

Ta zásadní, klíčová slova, která pronáší kněz, jsou korunou celé svátosti. Poslouchejme je bedlivě, vždyť v nich je shrnuta podstata veškerého smíření s Bohem: „Bůh, Otec veškerého milosrdenství, smrtí a vzkříšením svého Syna smířil se sebou celý svět a na odpuštění hříchů dal svého svatého Ducha; ať ti skrze tuto službu církve odpustí hříchy a naplní tě pokojem. Uděluji ti rozhřešení ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.“ Věnujme jim náležitou pozornost a dobře si je zapamatujme.

Pevně doufám, vážení a milí přátelé, že jsem vás těmito řádky od slavení svátosti smíření neodradil. Věřte mi, to rozhodně nebylo mým záměrem! Jsem vám velice vděčný, že mi věnujete svou důvěru a že s vámi tuto svátost mohu oslavit. Těším se na vás.

o. Zdeněk Dršťka

Fake news (falešné zprávy) šířil už Satan.

Papež František odsoudil takzvané „fake news“, označil je za zlo a apeloval na novináře, aby při svém povolání hledali pravdu.

Týden čelil kritickým článkům v tisku při své návštěvě jihoamerických zemí Chile a Peru, ve středu papež František vydal výroční zprávu o komunikaci na sociálních sítích. Zapsal ji „falešným zprávám a žurnalistice pro mír“.

František napsal, že první falešná zpráva je obsažena v Bibli, na samém počátku času. Eva se v jedné chvíli pokouší vzít ze stromu jablko, protože jí Satan v hadí podobě podá

špatné informace.

„Strategií tohoto zkušeného otce lži je právě poukazovat na povrchovou podobnost věcí. Je to dráždivá a nebezpečná forma svádění, která se vloupá do srdce falešnými, ale lákavými argumenty,“ popsals František počínání hada.

„Papež skutečně vyzývá novináře a lidi živící se komunikací, aby se snažili dosáhnout na vyšší úroveň. V zásadě říká, že je velmi snadné, abychom klesli k rozdělování a nenávisti - a spousta fa-

lešných zpráv to způsobuje. Říká, že nemusíme předstírat, že je všechno v pořádku - což očividně není," vysvětluje papežova slova mluvčí Vatikánu Greg Burke.

František ve svých vyjádřeních často věnuje novinářům. Než se stal papežem, byl známý svým mrazivým vztahem s argentinskými médii. Tento týden, při rozhovoru s novináři na palubě papežského letadla, připustil, že nenáviděl poskytování interview. „A podívejte se, jakou práci pro mě Bůh teď přichystal," dodal v žertu.

Falešných, lživých, urážlivých, nepravdivých zpráv jsme v poslední době u nás doma slyšeli ne- přeborně množství, jak z úst obyčejných lidí, ale hlavně od novinářů a politiků ve všech médiích, ve spojitosti s probíhajícími volbami do parlamentu ČR tak i prezidentskými volbami.. Pro získání moci se zneužilo snad vše. Ze lži se udělala „svoje“ pravda.

„Falešné zprávy“ se nevyhýbají ani pražskému kardinálu Dominiku Dukovi, který byl některými „věřícími“ označen za neschopného vést správným směrem katolickou církev v českých zemích. O tomto v „udavačském dopise“ informují sv. Otce Františka, aby neprodlužoval funkční období kardi- nála Duky. K obhajobě působení kardinála Duky se vyjádřilo mnoho politiků a významných osobností, což opět v médiích „přililo olej do ohně“. Přetiskujeme jednu z mnoha reakcí na obviňování kardinála Dominika Duky.

**Tiskové prohlášení
Koruny České (monarchistické strany Čech, Moravy a Slezska)
k veřejnému působení kardinála Dominika Duky
13. února 2018**

Jakkoli vnímáme, že není úkolem politické strany zasahovat do vnitřních poměrů kterékoliv církve, pokládáme v souvislosti s aktuálním mediálním ohlasem na povinnou funkční rezignaci nej- vyššího představitele katolické církve v naší zemi za potřebné se veřejně vyslovit k působení a společenské roli arcibiskupa pražského a primase českého – Dominika kardinála Duky, OP a to v poli- tických souvislostech.

1. Považujeme kardinála Duku za osobu, která vede katolickou církev v naší zemi dlouhodobě k jejímu prospěchu a klidnému soužití se státními orgány.
2. Oceňujeme, že v době výkonu jeho funkce došlo k dokončení procesu majetkového vyrovnání mezi státem a církvemi v rámci nápravy historických majetkových křivd z doby nesvobody.
3. Vážíme si rovněž skutečnosti, že se primas český snaží dlouhodobě o korektní vztahy s vo- lenými představiteli státu (bez ohledu na jejich politickou orientaci), aniž by se přitom zdráhal vyslovit své názory na konkrétní politické otázky.

Současně pokládáme za potřebné se vyslovit i k veřejně prezentované kritice některých kroků pana kardinála, o níž soudíme, že usvědčuje její autory i signatáře z nepokory vůči představenému, když kritizují jeho zcela legitimní snahu o dobré vztahy se státními představiteli a hájení biblické nau- ky a morálky.

K uváděným důvodům:

- a. Dlouhodobě dobré vztahy s prezidentem republiky a obecně s politiky, tedy udržování dobrých vztahů s představiteli státu, patří k povinnostem církevního představitele a patří mu za to dík.
- b. Sloužení Mše sv. za představitele státu – takovou intenci může dát kterýkoli věřící a nemůže být dost dobře odmítnuta.
- c. Blahopřání ke znovuzvolení nejvyššímu představiteli státu je aktem běžné zdvořilosti. Takové přání obdržel od kteréhokoli pražského arcibiskupa kterýkoli zvolený prezident. Opomenutí takového přání by bylo porušením etiky.
- d. Kritiku ze strany gay a lesbických organizací nepovažujeme za objektivní, protože pan kardi- nál se o nich nikdy nevyjádřil negativně. Pouze odmítl jejich žádost o ustanovení pastorace určené speciálně pro LGBT komunitu s odůvodněním, že takový krok by jen přispíval k jejich vyčlenění, s čímž

souhlasíme.

e. Výrok, že by uprchlíci měli najít odvahu vrátit se zpět do svých zemí, je zcela logický a není proti nim. Kdo skutečně prchají před nebezpečím pronásledování a ztráty života, mají, pokud nebezpe- čí pomine, snahu vrátit se do vlasti. Je dobré si připomenout snahy evangeliků v pobělohorské době o návrat do vlasti, pokud budou mít svobodu mít svobodu náboženského vyznání.

Závěrem zdůrazňujeme, že veřejný prostor naší země i Evropy aktuálně čelí nebyvalému nárůstu populismu, extremismu a nacionalismu. Chceme-li tváří v tvář vnitřním i vnějším hrozbám uchovat náš dosavadní společenský řád vzniklý z odkazu antiky, křesťanství a judaismu, pak nezbývá než pod- porovat nositele evropských duchovních tradic, k nimž katolická církev bezpochyby patří.

Věříme, že Jeho Svatost pečlivě uváží dosavadní pozitivní působení pana kardinála a umožní mu jeho pokračování.

V Praze dne 13. 2. 2018

Předsednictvo Koruny České (monarchistické strany Čech, Moravy a Slezska)

www.korunaceska.cz

Pro ty, kteří se chtějí připojit k podpoře kardinála Dominika Duky, můžou se podepsat pod peti- ci na internetových stránkách <http://duka2018.cz/petice/> v tomto znění:

Otevřený dopis Svatému otci na podporu kardinála Dominika Duky

Vaše Svatosti,

v době, kdy se v médiích objevují nespravedlivá obvinění proti osobě pražského kardinála Domi- nika Duky, cítíme mravní povinnost vyjádřit Vaši Svatosti i náš odlišný názor. Pražský arcibiskup Do- minik kardinál Duka vykonává svoji službu způsobem, který lze popsat jako velmi přátelský a vyvá- žený, a to i směrem k názorovým oponentům z řad kléru a věřících. Účastní se častých ekumenických aktivit a má dobré vztahy s představiteli jiných křesťanských církví a místní Židovské obce. Kardinál se dostal do konfliktu pouze s představiteli extrémní levice, což je proud v české církvi zcela margi- nální. Tato skupina kardinála kritizovala například za to, že v jedné z farností diecéze nedovolil pořá- dat akce festivalu Gay Pride nebo že několikrát vyjádřil podporu rodině tvořené matkou a otcem. Ve- řejných happeningů proti kardinálovi, pořádaných skupinou okolo sdružení Radikálně feministické křesťanky, se dosud nikdy neúčastnilo více než deset osob. I mediální pokrytí těchto akcí bylo velmi okrajové. Kardinál není zastáncem politicky extrémních ani jinak vyhocených názorů, snaží se na ve- řejnosti vystupovat jako mediátor. Je plně v kompetenci Svatého otce prodloužit či neprodloužit praž- skému arcibiskupovi mandát. Chceme se však vyslovit proti diskreditační kampani, která je vůči němu vedena.

V úctě

Zpráva z jednoty Orla

Orel se vrátil do Josefova

Po pěti měsících se Orel Team Telč oslabený nemocí vrátil opět do pevnosti Josefov na Winter Gla- diator Race. Veterány Honzu Ondráčka a Jirku Kováře doplnili nováčci Zdeněk a David Kovářovi. Trať dlouhou přes 6 km s 27 obtížnými překážkami ten-

tokrát zdolali v čase 1 hodina 27 minut, což bohužel stačilo pouze na 5. místo z 16 týmů. Škoda je, že čtvrté místo uteklo o pouhých 25 sekund. Pokud se chcete podívat, jak vypadá extrémní běh, navštivte orelskou fotogalerii na www.zonerama.cz/oreltelc

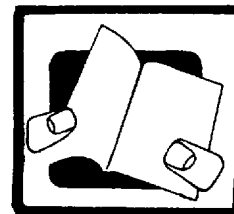

Poslední Pinec v orlovně

Venku to sice tak nevypadá, ale zima se blíží ke konci a máme před sebou poslední Pinec v této sezóně. Na tom předposledním turnaji, který se konal v neděli 11. února, se sešlo opět 10 hráčů, kteří se spolu utkali ve dvou výkonnostních skupinách a následně se vyřazovacím způsobem určilo pořadí v turnaji. Zajímavostí tohoto nedělního odpoledne bylo, že suverén této sezóny Pavel Němeček našel přemožitele. Stal se jím Radim Vejbor z Mysletic. Třetí místo obsadil Lukáš Tomšů z téže vesnice a čtvrté Dana Hemzová z Nevcehle. Před námi je tedy poslední možnost vyzkoušet si Pinec v orlovně v této sezóně. Hrát se začíná **v neděli 18. března od 14 hodin** a jako vždy bude k dispozici i občerstvení. Podrobnosti a stav registrace na www.oreltelc.cz/pinec.

Orel Telč a Společenský klub Prostor
pořádá přednášky v Orlovně – Jihlavská ulice

neděle 25. února v 17 hodin
Naše cesta do Santiaga
vypráví Petr Balát, farář z Brtnice

Z farní knihovny

Modlitba s Terezií od Ježíše – Milada Jiřina Burgetová

Jednoho dne mě chtěl Pán potěšit, a tak mi s velkou láskou řekl, abych se netrápila, neboť v tomto životě nemůžeme být stále v tomtéž rozpoložení; že jednou budu horlivá, a jindy vyprahlá; jednou zneklidněná, a jindy v klidu i v pokušeních, abych mu však důvěřovala a nebála se. (Ž 40,18)

Svatá Terezie měla mimořádný dar ukazovat na krásu vnitřního života, přivádět druhé lidi k Bohu a k modlitbě a uvádět do tajemství života s ním. Své nadšení a fascinaci Bohem přenášela i na druhé. Záměrem této knihy je představit smysl a význam modlitby, modlitební a duchovní rozvoj a každodenní život s Pánem podle učení svaté Terezie – to vše z praktického hlediska, které by čtenáři pomohlo v jeho modlitební praxi a posílilo jeho duchovní život. (z úvodu autorky)

Lurdy – 2.vydání – Pramen milosti – Elizabeth Ficocelliová

Knihla nabízí bližší seznámení s mariánským zjevením v Lurdech roku 1858, ale i s celým poutním místem v dnešní podobě. Čtenář se dočte o postupném rozkvětu Lurd jakožto poutního místa, ale i o zákulisí složitého provozu svatyně či o dobrovolnické péči o nemocné. Autorka prostudovala mnoho historických materiálů, hovořila s ředitelem lékařské komise posuzující mnoho uzdravení a rovněž s lidmi, jejichž uzdravení uznala církev za zázračná. Setkala se s místním biskupem, s věhlasnými teology i s kněžími, kteří slouží poutníkům v lurdské svatyni. Jádrem jejího sdělení však zůstává duchovní význam Lurd, místa, které zve všechny své návštěvníky k obrácení, k radikální obnově vztahu s Bohem a s bližními.

365 dní s Benediktem XVI.

Knihla je souborem 366 úryvků z různých papežových textů a promluv z posledních let. Úryvky mají vést ke každodennímu zamyšlení. Knihla je proto rozdělena podle dní v jednotlivých měsících s akcentem na významná období církevního roku (postní doba, Velikonoce, Letnice, svátky a slavnosti během roku, advent, Vánoce). Vyšla vlastně pro rok 2008, ale může sloužit i pro kterýkoli jiný rok. Texty jsou velmi srozumitelné; sestavovatelé celého souboru byli zřejmě vedeni záměrem adresovat publikaci celému spektru čtenářstva.

Tematika je vázána spíše na památky světců a denní biblické texty, nejde o systematický výklad otázek víry.

Z matriky

V měsíci únoru nás předešli na věčnost:

Zdena Mikešová
Milan Misař
Libuše Jechová
Oldřich Bartušek

Uzávěrka příštího čísla je v neděli 25. 3. 2018

*Neprodejně, pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč – www.farnost-telc.cz
Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@post.cz*